

Ingevolge artikel 57, eerste lid, aanhef en onder b en c, van de Wet marktordening gezondheidszorg (Wmg), stelt de Nederlandse Zorgautoriteit (NZa) beleidsregels vast met betrekking tot het uitoefenen van de bevoegdheid om tarieven en prestatiebeschrijvingen vast te stellen.

Kenmerk
CU-5022

1. Doel van de beleidsregel

Met deze beleidsregel wordt het beleid vastgesteld dat wordt gehanteerd bij verzoeken tot het vaststellen van een prestatiebeschrijving en tarieven inzake onderlinge dienstverlening tussen zorgaanbieders, ten aanzien van werkzaamheden op het gebied van curatieve geestelijke gezondheidszorg (GGZ).

2. Begripsbepaling

Voor deze beleidsregel wordt onder onderlinge dienstverlening verstaan: de zorg als bedoeld in artikel 1, Wmg, die door een zorgaanbieder wordt verleend als onderdeel van de beschrijving van een door een andere zorgaanbieder uit te voeren prestatie op het gebied van curatieve GGZ. De eerstgenoemde zorgaanbieder wordt in dit kader aangeduid als 'uitvoerende zorgaanbieder'. De laatstgenoemde zorgaanbieder wordt in dit kader aangeduid als de 'opdrachtgevende zorgaanbieder'.

3. Prestatie en tarief

Prestatiebeschrijving

Voor de onderlinge dienstverlening kunnen de uitvoerende en opdrachtgevende zorgaanbieder zelf overeenkomen welke prestatiebeschrijving wordt gehanteerd.

Tarief

Ingevolge artikel 123 van de Wmg geldt op grond van door het CTG (en diens rechtsvoorgangers) vastgesteld beleid een vrij tarief.

4. Overig

Indien sprake is van onderlinge dienstverlening, brengt de zorgaanbieder die de prestatie levert de kosten in rekening aan de zorgaanbieder die de prestatie bij de uitvoerder heeft aangevraagd.

5. Inwerkingtreding en citeerregel

Deze beleidsregel treedt in werking op de datum van publicatie in de Staatscourant en heeft betrekking op de vaststelling van tarieven over de tijdvakken vanaf 1 januari 2010. Met de inwerkingtreding van deze beleidsregel wordt de Beleidsregel tarifiering onderlinge dienstverlening (CA-178) ingetrokken. Laatstgenoemde beleidsregel blijft van toepassing op de vaststelling van tarieven op de tijdvakken tot 1 januari 2010.

Deze beleidsregel kan worden aangehaald als 'Beleidsregel tarifiering onderlinge dienstverlening GGZ Zvw'.

Zie bijgevoegde toelichting

Toelichting

Kenmerk
CU-5022

Pagina
2 van 3

Met deze beleidsregel wordt het beleid vastgesteld dat wordt gehanteerd bij verzoeken tot het vaststellen van een prestatiebeschrijving en tarieven inzake onderlinge dienstverlening tussen zorgaanbieders, ten aanzien van werkzaamheden op het gebied van curatieve geestelijke gezondheidszorg (GGZ). Deze beleidsregel vervangt de Beleidsregel onderlinge dienstverlening (CA-178). De laatstgenoemde beleidsregel wordt bij de inwerkingtreding van deze beleidsregel ingetrokken.

Met deze nieuwe beleidsregel wordt een aantal technisch-juridische verbeteringen doorgevoerd, bijvoorbeeld met betrekking tot de vermelding van de grondslag van de beleidsregel of de wijze waarop het doel en/of de werkingssfeer is omschreven. Daarnaast is beoogd het beleid, waar nodig, nader uit te werken. Ten slotte is de wijziging gebruikt om de beleidsregel, waar nodig, te actualiseren. Bijvoorbeeld in verband met nieuwe regelgeving die van kracht is geworden.

De belangrijkste wijzigingen ten opzichte van de voorgaande beleidsregel zijn de volgende:

In paragraaf 2 is omschreven wat onder onderlinge dienstverlening wordt verstaan. De beleidsregel beoogt met deze definitie een vereenvoudiging aan te brengen in de omschrijving van het begrip onderlinge dienstverlening. Ten aanzien van hetgeen materieel onder dit begrip moet worden verstaan, is echter geen wijziging opgetreden in vergelijking met de voorgaande beleidsregel.

Omdat de uitvoerende zorgaanbieder zorg levert als bedoeld in artikel 1 Wmg, dient er voor deze zorg een prestatiebeschrijving te zijn vastgesteld. De huidige beleidsregel verduidelijkt in dat kader dat bij onderlinge dienstverlening de uitvoerende en opdrachtgevende zorgaanbieder zelf kunnen overeenkomen welke prestatiebeschrijving precies wordt gehanteerd. Het ligt daarbij in de reden dat een prestatiebeschrijving wordt gehanteerd die wordt ontleend aan de zorgprestatie zoals deze door de opdrachtgevende zorgaanbieder wordt geleverd.

Op grond van door het CTG (en diens rechtsvoorgangers) vastgesteld beleid gold voor de onderlinge dienstverlening reeds een vrij tarief. Ingevolge artikel 123 van de Wmg wordt dit beleid gecontinueerd door de NZa.

Indien sprake is van onderlinge dienstverlening, brengt de zorgaanbieder die de prestatie levert de kosten in rekening aan de zorgaanbieder die de prestatie bij de uitvoerder heeft aangevraagd. Dit is vastgelegd in de Regeling declaratiebepalingen DBC GGZ.

Voor de wijze waarop de in rekening gebrachte kosten verantwoord dienen te worden, is voor gebudgetteerde instellingen de Beleidsregel aanvullende inkomsten zorginstellingen van toepassing.

In de voorgaande beleidsregel onderlinge dienstverlening was een bijzondere bepaling opgenomen voor de tarieven die zelfstandig werkende psychiaters in rekening brengen aan of via de psychiatrische afdeling van het algemene ziekenhuis (paaz) waaraan de psychiater is verbonden voor geleverde zorg aan de eigen cliënten van de paaz.

Kenmerk
CU-5022

Pagina
3 van 3

Daarbij werd aangegeven dat deze tarieven zijn gebaseerd op het normtarief per uur van medisch specialisten, en dat de vrijgevestigde psychiater en de paaz waaraan de psychiater is verbonden daarover kunnen onderhandelen. Na inwerkingtreding van de voorgaande beleidsregel heeft de Minister aangegeven door middel van een aanwijzing dat vrijgevestigde psychiaters geen aanspraak maken op het uurtarief van medisch specialisten. De bepaling is daarom overbodig geworden en komen te vervallen. In de relatie tussen de vrijgevestigde psychiater en de paaz is dus sprake van onderlinge dienstverlening met een vrij tarief, waarbij de vrijgevestigde psychiater declareert aan de paaz c.q. het ziekenhuis. Overigens is er geen materieel verschil, omdat in de voorgaande beleidsregel ook al was aangegeven dat de vrijgevestigde psychiater en het paaz konden onderhandelen over het tarief.